

de statslige arbejdspladser om integration af etniske minoriteter.

Finansministeren har desuden den 6. september 2001 bedt samtlige ministerier om at selvansvare måltal for, hvor mange indvandrere og efterkommere fra lande uden for Vesteuropa og Nordamerika, der vil være ansat i ministeriet inden udgangen af 2003.

Målet er, at de ansatte på statens arbejdspladser samlet set vil afspejle arbejdsstyrkens sammensætning, dvs. at 3,5 pct. er målet. Det betyder, at yderligere 2.330 personer med anden etnisk baggrund end dansk bør ansættes i de kommende år.

Løsningen på problemerne omkring integration af udlændinge, som forslagsstillerne skitserer i deres bemærkninger til forslaget, skal efter min mening findes i nye og yderligere arbejdsmarkedsrettede initiativer.

Netop sådanne nogle initiativer vil regeringen fremlægge til efteråret i forbindelse med handlingsplanen »Flere i arbejde«, som vil basere sig på en grundig analyse af den samlede beskæftigelsespolitik.

På denne baggrund er det regeringens opfattelse, at det er overflødigt at pålægge de offentlige virksomheder og institutioner at udarbejde en politik for dansk ligestilling.

Regeringen kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg krympede mig selvfølgelig, da jeg fik en streng påtale fra formanden for at bruge et grimt sprog i Folketinget. Det var nu egentlig et litterært citat, en sød historie om en præst, der holdt en prædiken, som var så rørende, at folk græd, som var de piskede, og så sluttede han prædiken med at sige: Græd ikke børnlille, det turde være løgn alt sammen.

Kl. 17.15

Det var faktisk den historie, jeg kom til at tænke på ved at være vidne til, hvordan integrationsministeren det ene øjeblik beroliger Dansk Folkeparti og det store vælgerflertal, der har gjort ministeren til integrationsminister, og det andet øjeblik beroliger VU'erne med, at den her stramning alligevel slet ikke vil komme til at betyde noget. »Græd ikke, børnlille, det turde være løgn alt sammen.«

Den fg. formand (Grete Schødt):

Fru Anne-Marie Meldgaard som ordfører. Undskyld, hr. Freddy Dam. Når man starter forkert, så bliver man ved.

Freddy Dam (V):

Da Vestres ordfører på dette forslag, hr. Ulrik Kragh, er forhindret i at møde i salen, skal jeg på hans vegne fremkomme med følgende bemærkninger:

Der er tale om et meget enkelt forslag, der går ud på, at SF vil pålægge alle offentlige virksomheder og institutioner at udarbejde en politik med henblik på sikring af etnisk ligestilling ved ansættelse af medarbejdere.

Forslaget indeholder desuden et krav om, at disse virksomheder en gang årlig skal aflægge et offentligt regnskab for, hvordan politikken så er blevet efterlevet i det forløbne år.

Venstre anerkender behovet for en bedre integration på arbejdsmarkedet og konstaterer med tilfredshed, at det tilsyneladende er lykkedes de private virksomheder at gå foran, uden at det har været nødvendigt med lovgivning, og at arbejdsmarkedet parter nu tilsyneladende er enige om at gøre noget ved problemet i fællesskab. På den måde tjener de private virksomheder som et godt eksempel for de offentlige.

Selv om Venstre således er helt enige i det, som er målet med beslutningsforslaget, nemlig etnisk ligestilling ved ansættelse i det offentlige, indstiller vi alligevel forslaget til forkastelse. Baggrunden herfor er følgende:

Når offentlige virksomheder og institutioner efterspørger arbejdskraft, og det under ansættelsesproceduren måtte vise sig, at personer med anden etnisk oprindelse har de bedste kvalifikationer til arbejdet, så skal de naturligvis vælges uanset køn, race eller religion. Sådan er det: den bedst kvalificerede skal have jobbet. Derfor behøver virksomhederne ikke spille tid og papir på en speciel politik og rapportering på dette her område.

Venstre er af den opfattelse, at virksomheder, der drives i offentligt regi, skal ledes professionelt på samme måde som ordentligt drevne private virksomheder. Det indebærer, at virksomhedsledelsen er bevidst om virksomhedens mål og forretningsgrundlag, bevidst om medarbejdernes udviklingsmuligheder og virksomhedens sociale ansvar.

Hvis SF er af den opfattelse, at offentlige virksomheder ikke praktiserer en tilstrækkelig professionel ledelse på dette område, og hvis SF har